

РЕШЕНИЕ

№ 680

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6712** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 11, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ППЗСПЗЗ/.

Образувано е по касационна жалба на Общинска служба по земеделие – „Източна“ подадена чрез адвокат Ц. Д. П., срещу Решение № 20090154/09.05.2023 г. на Софийския районен съд, 50 състав, постановено по гр. д. № 23082/2012 г., с което е отменено по жалба на Ц. М. П., Решение № 2181/29.03.2021г. на ОСЗ-П. по преписка вх.№ 2181/24.02.1992г., в частта му по т.3, 4, 5 и 6, като връща преписката на ОСЗ Източна за процедиране съобразно указанията в решението и е отхвърлена жалбата в частта ѝ по т.1 и т.2 от решението.

С Решение № 2181/29.03.2012г. Общинска служба по земеделие „П.“ (правоприемник ответникът – „Източна“) е отказала да възстанови на наследниците на М. К. К. правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на изброени в 6 точки ниви, както следва: 1.Нива от 0,400 дка, четвърта категория, находяща се в землището на [населено място], в местността С., поради право на обещетение, съгласно чл.10Б, ал-1 от ЗСПЗЗ-кариери; 2. Нива от 1,500 дка, четвърта категория, находяща се в землището на [населено място] в местността Крива бара поради това, че попада в землище М.; 3.Ливада от 0, 400 дка, четвърта категория,

находяща се в землището на [населено място], местността Под село, поради това, че не отговаря на изискванията на чл.18а и чл.18 б от ППЗСПЗЗ; 4. Нива от 1, 200 дка, четвърта категория, находящ се в землището на [населено място], в местността П., тъй като не отговаря на изискванията на чл.18а и чл.18 б от ППЗСПЗЗ; 5.Нива от 1 дка, четвърта категория, находящ се в землището на [населено място], в местността Опашката, тъй като не отговаря на изискванията на чл.18б от ППЗСПЗЗ – по разписан лист към кадастралния план имотът не е записан на М. К. К. и б. Ливада от 1, 9 дка, четвърта категория, находящ се в землището на [населено място], местността Зад сеото, тъй като не отговаря на изискванията на чл.18а и чл.18 б от ППЗСПЗЗ. Посочено е, че решението е издадено на основание влязло в сила на 26.01.2012г. решение на СРС № I-50-96/12.12.2011г., I ГО, 50 състав , по адм.дело № 50015/2010г. по реда на чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ.

Според изложеното в касационната жалба, съдебното решение в обжалваната част е неправилно и страда от порок по чл.209, ал.1 ,т.3 от АПК, не е съобразен със събрания доказателствен материал и не отговаря на духа и буквата на материалния и процесуалния закон. Счита, че събраните в хода на съдебното производство доказателства, включително заключението на вещото лице, се установявало категорично, че процесните имоти не подлежат на възстановяване и излага съображения за всеки от тях. Така по отношение на имота по т.3 от решението – ливада от 0,400 дка, м. Под село се позовава на изготвената съдебно-техническа експертиза от инж.геодезист Г., която потвърждавала, че имотът в т.3 не отговаря на изискванията на чл.18а и 18б от ППЗСПЗЗ, в имота видно от приложената комбинирана скица има два броя масивни жилищни сгради, които се намират в сега действащ регулационен план, т.е. посоченият не е земеделска земя, съгласно даденото в чл.2 от ЗСПЗЗ понятие земеделски земи. За м.,„Под село" бил приет на 08.10.2009г. помощен план, който обхващал територията между урегулиран поземлен имот I и II, която е била определена за спортен комплекс от действащия регулационен план на[жк], одобрен със Заповед № РД-09-50-058/29.06.2014г. По отношение на имотът по т.4 посочва, че имотът попада в хипотезите на чл. 18а и чл. 18б от ППЗСПЗЗ, като СТЕ е констатирано , че посения имот застъпва имоти 157004 на наследниците на И. С. Ш. и имот 157005 на наследниците на Г. и Г. Ш. от КВС, имотите са нанесени в одобрената кадастрална карта. Имотът попада и в непосредствена близост до регулационния план на м. „Летищен комплекс - С.", одобрен със Заповед № РД-09-50-646/04.11.1999г. - в близост до сервитута за безопасност на полетите. Касаторът се позовава и на това, че от приложената преписка имотът никога не бил на името на М. К. К., а същият е бил възстановен на трети лица, т.е. върху процесния имот има извършено мероприятие по смисъла на чл. 106 от ЗСПЗЗ - мероприятие е всяко действие, което пречи на реалното възстановяване на имота, както е прието в съдебната практика. За имота по т.5 - нива от 1,000 дка, м. „Опашката" сочи, че от СТЕ по несъмнен начин било установено, че имотът в м. „Опашката" не отговаря на изискванията на чл. 18б от ППЗСПЗЗ, както и че същият не е бил първоначално записан на името на М. К. К.. От приложената комбинирана скица №5 било видно, че посоченият имот съпада в действащия регулационен плат. Части от процесния имот попадат в ПИ 837 (УПИ П-837, кв 34), ул. 30, ул. 32, ПИ 842 (УПИ ХХ-842 и УПИ Х.-842, кв 33), ПИ 843 (УПИ 1-843, кв 33) и ПИ 844 (Х.-844, кв.33). Съгласно така предоставената скица, върху процесния имот има извършени мероприятия по чл. 106 от ЗСПЗЗ, които представляват реална пречка за възстановяването на имота - налице е

едноетажна масивна стопанска сграда, масивна жилищна сграда, масивна жилищна сграда, път и други, налице са обекти от първостепенно значение, по смисъла на § 1, т. 6 от ДР от ЗОС – в изброяването общински пътища, позовава се на решение № 1992 от 21.01.2002 г. на ВКС по гр. д. № 317/2001 г., IV г. о. „собствеността върху земеделските земи не може да се възстанови, ако земята е застроена или ако върху нея са били проведени такива мероприятия на държавата, които са били предназначени и са служили за задоволяване на важни държавни нужди, нужди на науката и културата, на сигурността и отбраната на страната, екологични и благоустройствени нужди на държавата и общините." По отношение на т.6 - Ливада от 1,900 дка, в м. „Зад селото" също счита, че от СТЕ е установено, че не отговаря на изискванията на чл. 18а и чл.18б от ППЗСПЗЗ, като вещото лице е установило, че по протокола за местностите имотът попада в обединена местност м.,„Ш. село". Видно от предоставеното становище имотът е обозначен в Картата на възстановената собственост (КВС). В заключение касаторът обобщава, че съдът не е обсъдил събраните по делото доказателства, а всички материали по делото безспорно доказвали, че процесните имоти не подлежат на възстановяване, тъй като върху същите има извършени мероприятия, които реално възпрепятстват тяхното възстановяване. Иска съдът да отмени решението на СРС като неправилно и да постанови ново отхвърляне на жалбата срещу административния акт.

В съдебно заседание, представляван от адвокат С. жалбоподателят иска съдът да отмени решението в обжалваната му част като неправилно и незаконосъобразно и да постанови ново, с което да отхвърли жалбата. Претендира разноски, прави възражение за прекомерност на насрещните.

Ответникът Ц. П. заявява, че е доволна от решението на СРС, иска оставянето му в сила.

Прокурорът от СГП намира касационната жалба за неоснователна и недоказана, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XX касационен състав, като взе предвид посочените касационни основания, становищата на страните и заключението на прокурора, събраните от районния доказателства и изложеното в решението, направи следните правни изводи:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от процесуално легитимирано лице и е допустима.

По съществуването на касационната жалба, съдът взе предвид следното:

За да постанови решението си СРС е изложил направо правни изводи без да ги изведе от фактически установявания – такива изцяло липсват и без да обсъжда доказателствата, събрани по делото – не са описани никакви доказателства. В мотивите, които съгласно чл.172а, ал.2 от АПК съдът излага към решението си, не са посочени становищата на страните и фактите по делото, както изисква разпоредбата за съдържание на решението. Изложените само правни изводи от своя страна не са достатъчно ясни, конкретни към съответната отменена част от обжалваното решение (в решението липсва каквото и да било описание на имотите) и пълни, за да може касационната инстанция да ги провери за правилност и дали съответстват на доказателствата по делото. От една страна първоинстанционният съд е приел, че, решението е издадено при спазване на законовите изисквания за формата, реквизитите в чл.59 АПК, постановено е от компетентен орган, не е издадено в несъответствие с целта на закона и не са налице наведените с жалбата нарушения на

административнонаказателните правила и материалноправните разпоредби, а от друга след това е посочил, че оспореното решение е частично неправилно, без да посочи в какво точно се изразява незаконосъобразността му в отделните точки, в които го отменя. Във всяка точка на решението на ответника е посочено основание за отказ, а съдът не е обсъдил защо счита, че в отменените точки отказът за възстановяване е незаконосъобразен. Правните изводи, в това число и указанията до органа, в частта, предмет на касационно обжалване, се свеждат до следното: „В останалата част жалбата е основателна: имотът по т.5 частично попада в регулация, а не е проведено производство по чл.13, ал.5 и 6 ППЗСПЗЗ; за останалите имоти по т.3, 4 и 6 или са идентифицирани от вещото лице(което означава, че установяване на местоположението им е възможно) или за тях няма данни да е проведено анкетиране с цел установяване на местоположението им. Следователно за последните решението следва да се отмени и преписката да се върне на ОСЗ“.

Тъй като решението не съдържа каквито и да било фактически установявания, не са посочени и обсъдени събраните доказателствата, включително ССЧЕ, за която само се загатва в правните изводи, но не се посочва кредитира ли се или не, то касационната инстанция не би могла да попълни този пропуск на първата инстанция и да провери дали СРС правилно е установил фактическата обстановка и съответно дали са правилни правните му изводи по нея. Член 220 АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение, каквито то в случая не съдържа. Освен това, препращайки към цитираните по горе мотиви, т.2 от решението, като указания към административния орган, се установява, че решението не съдържа конкретно дадени указания по тълкуването и прилагането на закона по отделните точки на отмененото решение, за всеки имот, не е ясно какво точно трябва да направи органа по отделните имоти, при новото разглеждане на преписката.

При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт, а също и при липса на правни изводи за това какво конкретно нарушение е допуснато при издаване на обжалвания административния акт по всяка от отделните точки в него, най-сетне и при неяснота на указанията към административния орган при връщането на преписката, решението на районния съд е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и е необосновано – касационни основания по чл.209, т.3 от АПК. Затова решението следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане при съобразяване с изискванията към първоинстанционния съдебен акт да съдържа посочване на становищата на страните, събраните доказателствата по делото, фактически установявания въз основа на тях, въз основа на изяснена с доказателствата и изложена в решението фактическа обстановка следва да се изложат конкретни правни изводи по приложението на закона, които да дадат конкретен отговор и на доводите в жалбата, и на служебната проверка за законосъобразност, по отделните основания за отказ в решението.

По разноските произнасянето следва да е при новото разглеждане от СРС.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, Административен съд София-град, XX касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 20090154/09.05.2023 г. на Софийския районен съд, 50 състав, постановено по гр. д. № 23082/2012 г., в обжалваната част, с която е отменено по жалба на Ц. М. П. Решение № 2181/29.03.2021г. на ОСЗ-П. по преписка вх.№ 2181/24.02.1992г., в частта му по т.3, 4, 5 и 6 и преписката върната на ОСЗ Източна, за процедиране съобразно указанията в решението.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане в отменената част - т.3, 4, 5 и 6 от Решение № 2181/29.03.2021г. на ОСЗ-П. по преписка вх.№ 2181/24.02.1992г., на друг състав на Софийски районен съд при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.